

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

5. NEDELJA MED LETOM - 4. februar 2024

Jožef Leoniški, kapucin, misijonar

Ob 8.00: + Franc Vidic, obletna

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 5. 2. 2024

Agata, devica, mučenka

Ob 18.30: + Julijana in Nežka Novak, obletna

Torek: 6. 2. 2024

Pavel Miki, duhovnik in drugi japonski mučenci

Ob 18.30: za vse pokojne Zrimškove

Sreda: 7. 2. 2024

Rihard, kralj

Ob 9.00: + Jani Slanc, po namenu Erklavčevih

Četrtek: 8. 2. 2024

Hieronim Emiliani, redovni ustanovitelj

Prešernov dan - državni praznik

Ob 18.30: + Alojz Rajbar,

po namenu Stanke z družino iz Žvirč

Petek: 9. 2. 2024

Apolonija (Polona), devica, mučenka

Ob 18.30: + bratranec Vili Potrbín, po namenu Vida Marinčka

Sobota: 10. 2. 2024

Alojzij Stepinac, škof, mučenec

Ob 18.30: + starši Gombač in Birč in

vsi pokojni iz družine Mehle ter Franc Jevnikar

6. NEDELJA MED LETOM - 11. februar 2024

Lurška Mati Božja - svetovni dan bolnikov

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Frančiška Pirnat

Župnija

Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 4. do 11. februarja 2024

JEZUS OZDRAVI TAŠČO

Ona jim je stregla. Simonova tašča. Komaj je vstala iz postelje, že kuha za Jezusa in tri njegove učence, med njimi za zeta. Neka feministična razlagalka Svetega pisma se je obregnila ob to mesto in v imenu tašče spregovorila: "Vidim, kaj hočete, da vstanem in zopet grem za lonce. Vas bom že naučila, kaj pomeni imeti ženske za dekle. Ostanem v postelji!" Potem je sonce zašlo in tisti večer so vsi jedli iz konzerv.

Tako se pač ni moglo zgoditi ob Jezusovem obisku. Končno je bila tam tudi Petrova žena. Samo na tem mestu izvemo, da je bil Peter poročen, in drugi apostoli tudi. Tako da se sprašujemo, kako so zmogli živeti hkrati kot apostoli in poročeni možje - skupaj s taščami! O njih kroži veliko šal. O tastih niti ena! Obstaja nek kliše, da so tašče zmaji, da se vmešavajo v mlade zakone sinov in hčera, vse nadzirajo in komentirajo, nič jim ni dovolj dobro. Ne povedo pa, da tašče pazijo otroke, vedno znova priskočijo na pomoč in so pogosto nepogrešljive, znajo biti zelo ljubeznive in ustrezljive. Nek zet se je pohvalil celo, da ga ima tašča rajši kot lastna mama.

Ali si lahko predstavljamo odnos med Petrom in njegovo taščo? Skoraj lahko slišimo Petrovo ženo govoriti svoji materi: "Ali je Peter pozabil, da ima družino? Stalno je zdoma. Komaj kdaj še pri čolnih ob jezeru. Vedno je za petami temu Jezusu. Ta je vsem zmešal glave s svojim govorjenjem o Božjem kraljestvu. Simon ne opazi več, da so naše shrambe skoraj prazne, in če jaz ne bi tkala, bi propadli!" Obe obide nejevolja. Jezus pa počasi postaja privlačna oseba.

Ko pride Jezus s svojimi učenci v Simonovo hišo, najde taščo vročično v postelji. Nejevoljna si misli: *Vse nas dela bolne s svojimi sanjami in vizijami. Pravo zmedo vnaša v našo družino.*

Toda zgodilo se je čisto drugače! Ko pride Jezus, se vse spremeni. Ozdravi namreč taščo. Tako velja: zaradi Jezusa ne zbolíš, ampak ozdraviš!

Tašča potem ni šla za Jezusom tako kot njen zet Peter. Ampak zdaj lahko prav razume, kaj žene in premika zeta. Družina ga mora izpustiti, in tašča začne na svoj način zopet "streci", ne le v lastni družini, temveč veliki Jezusovi družini, v kateri ima zdaj njen zet posebno vlogo.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

* **Danes je prva nedelja v februarju**, zato imate priložnost za **zakrament sprave**, v spovednici je g. Jure Babnik. Po maši bo **ofer** za popravilo oziroma novo pozidavo cerkvenega obzidja. Bog plačaj za vaše velikodušno razumevanja in darovanje.

* **Jutri**, 5. februarja, vključno z večerno mašo, lepo **vabljeni člani Župnijskega pastoralnega sveta in ključarji na februarско srečanje**.

* **V sredo**, 7. februarja, imamo **dekanijски duhovniki na Rudniku redno mesečno srečanje**, ko se vsakokrat zberemo v drugi župniji. Ob 9. uri imamo v cerkvi sv. mašo, zato maše ob 7. uri zjutraj ne bo, vabljeni pa ste k tej maši ob 9. uri. Kot gostitelji pripravimo malico, kosilo pa je naročeno na Orlah v Gostilnici, ki ga poravna vsak zase.

* **Prihodnjo nedeljo**, 11. februarja, na **god Lurške Matere Božje** obhajamo **32. svetovni dan bolnikov**, z naslovom: "Ni dobro za človeka, da je sam". Zdraviti bolnega s skrbjo za odnose.

“SVETA VERA BODI VAM LUČ, MATERIN JEZIK PA KLJUČ DO ZVELIČAVNE NARODOVE OMIKE”

To vodilo je imel blaženi Anton Martin Slomšek, ko si je prizadeval za kulturni in narodni dvig slovenskega človeka, ki ga je imel rad.

Hvaliti svoje rajne dobrotnike, povzdigovati njihova lepa dela in znamenite zasluge nam je prav toliko dolžnost, kakor posnemati njihove zglede. Kdor ne časti svojih slavnih prednikov, ne zasluži biti njih naslednik. Hvalimo torej sloveče može, rodoljube naše, obnavljajmo njihov spomin.

Kultura slovenskega naroda je tudi odnos do slovenske zgodovine in jezika.

Nesamo leposlovje, gledališko, filmsko, likovno, arhitekturno in glasbeno ustvarjanje, tudi odnos do slovenske zgodovine in slovenskega jezika (vključno z narečji) je vprašanje kulture, kulture za vsak dan - ne samo za Prešernov dan.

Vsako leto se v dneh okrog 8. februarja z gostijo misli in zapisi o slovenski kulturi ter o življenju in delu nagrajenih ustvarjalcev. Vsako leto se naposlušamo tudi razmišljanj o edinstvenosti slovenske nacije in države, ki ima na smrtni dan velikana rimane umetniške besede **Franceta Prešerna** praznik kulture.

Glasbeno-literalni recital 8. februarja še ni kultura slovenskega naroda.

Koliko se na dotaknejo vprašanja prave kulture in umetnosti, ne le tista, ki jih postavljajo samozvani kulturniki in dežurni posiljevalci aktualnih politikov? Ali nam vsakokratni Prešernov dan odpira le novo ofenzivo kulturnega boja? Eden od odgovorov je prav gotovo:

Gnjat in potica za Veliko noč še ni Katoliška vera, glasbeno-literalni recital 8. februarja še ni kultura slovenskega naroda.

Med kulturno ustvarjalnostjo imata najbolj pristen in neposreden slovenski značaj **jezik** in **književnost**. Premalo se zavedamo, da slovenske literalne podobe ne ustvarja samo leposlovje, ampak tudi druge tiskane in elektronske knjige, od priročnikov do šolskih učbenikov, od atlasov do monografij. Premalokrat se javno sprašujemo, kakšna je kakovost tiste literature, ki ni namenjena sladokuscem leposlovja, ampak površnim potrošnikom in predvsem mladim generacijam za vzgojo in izobraževanje. Marsikatera knjiga je orodje za indoktrinacijo in zavajanje, največ škode pa zagotovo povzročajo predvsem obvezni učbeniki za zgodovino in za slovenski jezik s književnostjo.

Ob nestrokovnem učbeniku s sramežljivo ali celo prezrto predstavitvijo domoljubnih vsebin s preveč naprednim učiteljem je rezultat predvidljiv: brezbrizen ali celo odklonilen odnos do domovine.

**Komu narpred veselo zdravljico, bratje! Čmo zapet!
Bog našo nam deželo, Bog živi ves slovenski svet,
brate vse, kar nas je sinov sloveče matere!**

**V sovražnike z oblakov rodu naj našga treši grom;
prost, ko je bil očakov, naprej naj bo Slovencev dom;
naj zdrobe njih roke si spona, ki jih še teže!**

**Edinost, sreča, sprava k nam naj nazaj se vrnejo;
otrok, kar ima Slava, vsi naj si v roke sežejo,
da oblast in z njo čast, ko pred, spet naša boste last!**